

Convocatoria ordinaria 2026
ARTES ESCÉNICAS II

O exame consta de **4 preguntas obrigatorias**: a primeira, de resposta única, con valor de 7 puntos, e as demais, con posibilidade de elección entre apartados, e un valor de 1 punto cada unha.

PREGUNTA 1. EXPRESIÓN E COMUNICACIÓN ESCÉNICA / REPRESENTACIÓN E ESCENIFICACIÓN. (7 puntos)

Vostede quere estrearse como director teatral, levando a escena **As desterradas**, de Carme Varela, no Teatro Principal de Santiago de Compostela. Para presentar o proxecto debe explicarlle ao concelleiro de Cultura do Consistorio compostelán o contexto histórico e literario da peza teatral, para que comprenda o valor da representación na cidade desta obra. Tamén ten que explicarlle, a modo de exemplo, os procesos necesarios para o deseño da posta en escena a partir do seguinte fragmento, detallando as particularidades das distintas fases que permiten materializar o espectáculo.

ESCENA QUINTA

Un espazo diáfano que pode ser nun corredor ou no claustro. Tareixiña entra correndo e saúda a sor Einés e sor Elvira cun aceno de respecto. Unha luz como de tronada, moi brillante e á vez fría coma a prata, envolve todo.

SOR EINÉS: Onde te metiches?

TAREIXIÑA (*dubitativa*): Estaba... estaba... (*resolvendo con certa inseguridade*) estaba no torno atendendo un peregrino.

SOR EINÉS: Un peregrino? Non o sentín chamar!

TAREIXIÑA: Pois chamar chamou, eh? Chamou dúas veces mentres estabamos no rezo. Eu ben o escoitei e funo atender.

SOR EINÉS: Ti atendes a todo menos ao que hai que atender! E que quería o romeiro? Deixar unha esmola para o culto do noso san Paio?

TAREIXIÑA: Pois deixar, deixar... non deixou nada (*amosando as mans baleiras*). Disque levaba présa, que lle tiraron pedras uns rapazotes no fondo da aldea. Quería... o que queren os peregrinos... saber por onde se vai para Santiago de Compostela. Que disque onte durmira da banda de alá, ao pé da capela da Orada, e hoxe cruzou o Miño dende Portugal na barca.

SOR EINÉS: Moito me escama que non fose cara ao Freixo. Case todos van pola Virxe do Camiño. E ti que lle dixeches?

TAREIXIÑA: Pois... (*apurada para disimular a mentira*) guieino para que fose dar co camiño dos que van de Melgaço. Non sabe? Que van pola Portela, da Portela a Paradela de Valeixe, de alí á ponte das Poldras e a Parada das Achas. E díxenlle que mañá, se andaba lixeiro e Noso Señor quere, chegaría certo á Franqueira.

SOR ELVIRA (*facéndolle un agarimo a Tareixiña*): Sor Einés, agora dá gusto con estas rapazas novas, son tan espelidas!

SOR EINÉS: Si, si, agora non son como eramos nós, que tiñamos máis medo que vergonza. Aínda así non sei se é como ti dis ou o mandarías dar moita volta de noso señoriño... Ha de ter que dar ao zoco se quere chegar á Franqueira mañá. Para min que ía mellor por...

TAREIXIÑA (*interrompendo*): Eu conteillo segundo mo dixo a min meu pai cando me foi levar a Compostela. Igual non llo dixen ben...

SOR EINÉS: Pois agora xa foi, Marica non chores.

SOR ELVIRA: E non lle falaches ao romeiro do noso san Paio?

TAREIXIÑA: Non me acordou!

SOR EINÉS: Pois estamos boas... Habemos de comer quente!

TAREIXIÑA: É que non me preguntou por san Paio.

SOR EINÉS: E se non che pregunta, ti xa non lle contas?! Outras veces ben que falas sen que che pregunten.

SOR ELVIRA: Haille que falar a todo o mundo do noso santiño! Ti non ves que aínda hai xente que non sabe que san Paio era de aquí?

SOR EINÉS: É o xeito de que deixen algunha esmola! Os romeiros sempre levan cartos para esmolos e vanas deixando polas igrexas e mosteiros polos que pasan. Ves como onte parou na Orada? E non hai

ninguén que non se abraia co milagreiro que é o noso Neno Mártir. Como cho saiba a abadesa hate poñer boa!

SOR ELVIRA (*cómplice con Tareixiña*): E se non llo contamos non ten por que sabelo...

SOR EINÉS: Se non llo contamos, non. Non temos por que falar máis da conta! (*Rin as tres.*) Agora aligura! Vai lixeira para dentro, que hai que acabar de escoller os feixóns antes de que volva a nosa abadesa de ler a carta da raíña de Castela.

TAREIXIÑA (*arrepentida*): Xa se me varreran os feixóns do sentido! Non fago máis que meterme en leas. E todo porque non as penso! Que non é con mala intención, poden crermo, pero se non me dou corrixido vou dar unha mala monxa. (*Moi tristeira.*) A madre abadesa fai ben en non confiar en min.

SOR ELVIRA (*senta nun escano e chama por Tareixiña para onda ela*): Non te desgustes, Tareixiña, que para outra vez seguro que xa che acorda. Nós tampouco nacemos aprendidas. A melancolía é un pecado grandísimo, e as monxas non podemos consentilo en nós.

Tareixiña séntase ao seu carón e pousa a cabeza no ombreiro de sor Elvira. Comeza sor Elvira a adoutrinala collendo unha man de Tareixiña entre as súas.

Fragmento de *As desterradas*, de Carme Varela

PREGUNTA 2. PATRIMONIO ESCÉNICO. (1 punto)

Responda un destes dous apartados:

2.1. Explique cales son as principais características da ópera como arte escénica. Extensión aproximada: 20 liñas. **(1 punto)**

2.2. Explique cales son as principais características do circo como espectáculo escénico. Extensión aproximada: 20 liñas. **(1 punto)**

PREGUNTA 3. EXPRESIÓN E COMUNICACIÓN ESCÉNICA / REPRESENTACIÓN E ESCENIFICACIÓN / PATRIMONIO ESCÉNICO. (1 punto)

Responda un destes dous apartados:

3.1. Explique cales son os equipos, as fases e as áreas de traballo indispensables no deseño de calquera espectáculo escénico. Extensión aproximada: 20 liñas. **(1 punto)**

3.2. Explique de forma breve a tipoloxía das artes escénicas. Extensión aproximada: 20 liñas. **(1 punto)**

PREGUNTA 4. PATRIMONIO ESCÉNICO. (1 punto)

Responda un destes dous apartados:

4.1. Explique as principais características do teatro do século XX, comparando as similitudes e as diferenzas que existen entre os seus autores principais. Extensión aproximada: 20 liñas. **(1 punto)**

4.2. Explique as principais características do teatro renacentista, comparando as similitudes e as diferenzas que existen entre os seus autores principais. Extensión aproximada: 20 liñas. **(1 punto)**